

**Odbor dopravy a silničního
hospodářství**

Dle rozdělovníku

Oddělení silničního hospodářství

Datum	Oprávněná úřední osoba	Číslo jednací	Spisová značka
10. března 2023	Mgr. Petra Šohajková	KUZL 25289/2023	KUSP 32961/2022 DOP/PŠ

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako odvolací správní orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle § 40 odst. 1 a § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) a dále podle ustanovení § 10, § 11 odst. 1 písm. b), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě odvolání **Správy železnic, státní organizace, IČO: 70994234, se sídlem Dláždění 1003/7, 110 00 Praha 1**, rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž, odboru občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán“) ze dne 17. 3. 2022, č.j. MeUKM /023662/2022, sp.zn. MeUKM/061205/2021/19, kterým bylo podle § 37a zákona o pozemních komunikacích rozhodnuto o zamítnutí žádosti Správy železnic, státní organizace, ke zrušení železničního přejezdu „P7239, evidenční km 6,012 trati Kojetín - Valašské Meziříčí“, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž, odboru občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství, ze dne 17. 3. 2022 č.j.: MeUKM/023662/2022 sp.zn.: MeUKM/061205/2021/19 ruší a věc se vrací tomuto správnímu orgánu k novému projednání.

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Dláždění 1003/7, 110 00 Praha 1

Odůvodnění:

Výše uvedeným rozhodnutím správní orgán v řízení podle § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích rozhodl o zamítnutí žádosti Správy železnic, státní organizace, o zrušení železničního přejezdu „P7239, evidenční km 6,012 trati Kojetín – Valašské Meziříčí“.

Toto rozhodnutí bylo oznámeno všem účastníkům řízení, jejichž okruh je vymezen v § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích.

Proti shora zmíněnému rozhodnutí podala Správa železnic, státní organizace (dále jen „odvolatel“) dne 1. 4. 2022 odvolání.

Podle odvolatele správní orgán vyvodil z podkladů, které měl k dispozici, nesprávné právní závěry.

Podle jeho názoru měl při rozhodování o zrušení uvedeného přejezdu vycházet dle svých zákonných kompetencí z podmínek vhodnosti jiné trasy pro přístup k pozemkům po zrušení stávajícího přejezdu a ze skutečnosti, zda železniční přejezd, přes který je navrhována nová trasa, je vyššího stupně zabezpečení, než přejezd rušený.

Dále uvádí, že k otázce vhodnosti nové trasy se vyjadřuje Policie České republiky, a to stanoviskem, kterým je správní orgán při svém rozhodování o zrušení přejezdu vázán. Otázku stupně zabezpečení přejezdu řeší Drážní úřad rovněž stanoviskem, kterým je správní orgán vázán.

Ačkoliv obě výše uvedená stanoviska správní orgán obdržel se závěrem, že nová trasa je vhodná a stupeň zabezpečení objízdného přejezdu je vyšší, než u stávajícího přejezdu, správní orgán se sám bez zákonného zmocnění pustil spolu s vlastníkem komunikace do posuzování vhodnosti objízdné trasy a výsledek tohoto šetření učinil podkladem pro své rozhodnutí. Učinil tak přesto, že Policie České republiky jako jediný orgán povolaný k vyjádření se ke vhodnosti objízdné trasy, neměla z hlediska zákona ke zrušení přejezdu žádné výhrady.

Rozhodnutí správního orgánu z pohledu odvolatele tak naplňuje znaky svévole. Správní orgán totiž nesprávně rozšířil okruh subjektů, které jsou nadány kompetencí vyjadřovat se k odborným otázkám důležitým pro rozhodnutí o zrušení železničního přejezdu. Za této situace, kdy ve správním spise jsou dva dokumenty o obsahu, s nímž zákon spojuje vydání vyhovujícího rozhodnutí ohledně návrhu na zrušení přejezdu, měl správní orgán takovému návrhu vyhovět a přejezd zrušit bez dalšího.

S ohledem na to, že spis obsahuje všechny dokumenty a důkazy potřebné k rozhodnutí ve věci, odvolatel navrhl, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí změnil výrokem, kterým souhlasí se zrušením přejezdu P7239 v km 6,012 na trati Kojetín – Valašské Meziříčí.

Správní orgán přezkoumal shora uvedené odvolání z hlediska jeho včasnosti a přípustnosti. Jelikož z těchto hledisek závady neshledal a neshledal ani důvody pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu, v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem odvolacímu orgánu. Učinil tak dopisem ze dne 21. 4. 2022 č.j.: MeUKM/034603/2022, doručeným odvolacímu orgánu dne 22. 4. 2022.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, z hlediska jeho souladu s právními předpisy, a v rozsahu námitek podaných odvolatelem, přičemž z předloženého spisu zjistil následující relevantní skutečnosti:

Řízení o povolení zrušení železničního přejezdu P7239 na účelové komunikaci H – účelová (polní cesty hlavní), evidenční km 6,012 na trati Kojetín – Valašské Meziříčí v katastrálním území Miňůvky bylo zahájeno dne 20. 7. 2021, kdy byla správnímu orgánu doručena žádost Správy železnic, státní organizace, Oblastní ředitelství Olomouc (dále též „žadatel“).

Podle této žádosti je železniční přejezd, který je předmětem shora uvedené žádosti, zabezpečen pouze dopravními značkami A32a – výstražný kříž pro železniční přejezd jednokolejný. Za účelem zvyšování bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích žadatel navrhl jeho zrušení, neboť k dopravní obslužnosti přilehlých nemovitostí lze využít jinou vhodnou trasu, která není delší než 5 km, a vede přes železniční přejezd P7237, evidenční km 5,431, zabezpečený PZS, tedy vyšším stupněm zabezpečení. Závěrem žadatel sdělil, že pokud bude žádosti vyhověno, přejezdová konstrukce bude se souhlasem drážního úřadu jako příslušného stavebního úřadu snesena s tím, že následně dojde na náklady žadatele k technické úpravě dotčené komunikace, včetně svislého dopravního značení.

Jelikož předložená žádost podle správního orgánu neposkytovala dostatečný podklad pro vydání rozhodnutí ve věci, dne 23. 11. 2021 správní orgán vyzval žadatele, aby nejpozději do 31. 12. 2021 doplnil způsob zabezpečení přejezdu P7237, přes který má být vedena objízdná trasa a rovněž aby doplnil situaci s vyznačením přejezdu P7239, včetně návrhu objízdné trasy a její délky. Téhož dne správní orgán vydal usnesení, jímž předmětné správní řízení přerušil.

Žadatel reagoval na výzvu správního orgánu dopisem ze dne 6. 12. 2021, v němž uvedl, že železniční přejezd P7237, přes který má být vedena objízdná trasa, je zabezpečen světelným přejezdovým zabezpečovacím

zařízením, kategorie zabezpečení je PZS 3SNI s úplnými závislostmi, bez závor, bez pozitivního signálu, informace je předávána obsluhujícímu zaměstnanci.

Po obdržení tohoto sdělení si správní orgán v souladu s § 37a odst. 3 zákona o pozemních komunikacích vyžádal dne 4. 1. 2022 (ve spisové dokumentaci je uveden v žádostech datum 4. 1. 2021; s ohledem na souvislosti a posloupnost provedených úkonů se zřejmě jedná ze strany správního orgánu o písařskou chybu) závazná stanoviska od dotčených orgánů - od Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravního inspektorátu Kroměříž, k posouzení vhodnosti objízdné trasy, a od Drážního úřadu, pracoviště Olomouc, k posouzení stupně zabezpečení železničního přejezdu P7237.

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravní inspektorát Kroměříž, v závazném stanovisku ze dne 5. 1. 2022, č.j. KRPZ-2532-2/ČJ-2022-150806, vyjádřilo souhlas s navrženým vedením objízdné trasy, neboť je splněna zákonná podmínka délky objízdné trasy do 5 km přes železniční přejezd s vyšším stupněm zabezpečení, přičemž je umožněna dopravní obslužností okolních pozemků u přejezdu P7239 navrženého ke zrušení.

Rovněž Drážní úřad, sekce infrastruktury, územní odbor Olomouc, vydal dne 7. 1. 2022 souhlasné závazné stanovisko pro účely řízení o zrušení železničního přejezdu P7239 v žkm 6,012 trati Kojetín – Valašské Meziříčí na pozemku parc. č. 791, křížícího účelovou komunikaci na pozemcích parc. č. 826 a 831 vše v katastrálním území Miňůvky. Drážní úřad v tomto závazném stanovisku uvedl, že náhradní trasa po zrušení přejezdu je navržena přes přejezd P7237 v žkm 5,431 na trati Kojetín – Valašské Meziříčí, který je v současné době označen výstražnými kříži a zabezpečen přejezdovým světelným zabezpečovacím zařízením. Jedná se o přejezd zabezpečený na vyšším stupni než přejezd určený ke zrušení P7239, který je zabezpečen pouze výstražnými kříži.

Po obdržení závazných stanovisek od dotčených orgánů správní orgán dne 18. 1. 2022 vyrozuměl účastníky řízení podle § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích a dotčené orgány o zahájení řízení podle § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích ve věci zrušení přejezdu P7239, na účelové komunikaci, evidenční km 6,012 trati Kojetín – Valašské Meziříčí, v katastrálním území Miňůvky, a současně nařídil podle § 49 odst. 1 správního řádu ústní jednání na den 15. 2. 2022. V závěru tohoto vyrozumění byli účastníci řízení poučeni o tom, že námítky proti zrušení železničního přejezdu, důkazy k jejich prokázání mohou uplatnit nejpozději při tomto jednání s tím, že k později uplatněným námítkám a důkazům se nepřihlíží. Současně je správní orgán vyrozuměl o tom, kde mohou nahlížet do podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci.

S odkazem na výše uvedené proběhlo dne 15. 2. 2022 ústní jednání, kde vlastník komunikace (Městský úřad Kroměříž, odbor služeb, jako správce komunikace) doložil vyjádření ze dne 4. 2. 2022, v němž uvedl, že nesouhlasí se zrušením přejezdu P7239 na účelové komunikaci, evidenční km 6,012 trati Kojetín – Valašské Meziříčí, v katastrálním území Miňůvky.

Vlastník prostřednictvím správce předmětné komunikace namítl, že železniční přejezd na uvedené účelové komunikaci je využíván občany i zemědělci, zejména Agrodružstvem Postoupky, které obhospodařuje zemědělské pozemky. Dále namítl, že navrhovaná objízdnka vede přes přejezd P7237, za železniční trati následuje rovný úsek komunikace s živíčným povrchem, kde po cca 460 m následuje ostrá pravotočivá zatáčka zpět směrem k železniční trati, po cca 120 m se projíždí před most města KM ev. č. M13 přes potok Mlýnská Haná, po dalších cca 50 m zatáčka doleva po nezpevněné polní cestě, kde po cca 250 m se pravotočivou zatáčkou v pravém úhlu těsně za ní najede na propustek města KM ev. č. P10 přes potok Svodnice, pak je rovný úsek polní cesty k rušenému přejezdu. Uvedl, že most M13 je ve špatném stavu vyžadujícím rekonstrukci a že stávající normální zatížitelnost mostu je 21 t. Most je opatřen zábradlím, které umožňuje průjezd vozidel šířky max. 5 m, což nemusí stačit pro některou zemědělskou techniku. U propustku P10 není zatížitelnost stanovena, cesta na propustku je úzká a téměř v zatáčce, proto větším vozidlem, příp. zemědělskou technikou je průjezd velmi problematický až nemožný. Nakonec ve svém vyjádření vlastník komunikace zmínil, že sice ještě po projetí přes most ev. č. M13 v popisovaném směru lze jet také rovně po polní cestě až k druhému přejezdu P7238, navrhovanému ke zrušení, kde po cca 70 m od mostu M13 v rovném směru je nutno projet přes propustek města KM ev. č. P05 (přes potok Svodnice), který má zatížitelnost 3,5 t, takže neumožňuje průjezd těžší zemědělské techniky, především Agrodružstva Postoupky a nákladních vozidel nad 3,5 t. K vyjádření vlastníka komunikace byla přiložena nesouhlasná stanoviska Agrodružstva Postoupky a osadního výboru Postoupky.

Dne 7. 3. 2022 obdržel správní orgán dokument označený jako „Posouzení projetí dvou typů vozidel v místě křížení polní cesty CP12 a CH5 ve směru od Postoupek (žel. zastávky) do Miňůvek, dle návrhu objízdných tras“ zpracovaný Ing. xxx dne 2. 3. 2022, ve kterém bylo posuzováno projetí dvou typů vozidel předmětnou trasou, a to Tatrou Phoenix s vlekem o celkové délce 18,0 m, s poloměrem otáčení $r = 10,3$ m a kombajnu včetně přívěsu s žací lištou o celkové délce 18,7 m a poloměrem otáčení $r = 12,7$ m.

Ve zmíněném dokumentu se uvádí, že v řešeném místě křížení polních cest byl programem na vykreslení vlečných křivek pro daný typ vozidla vyznačen pohyb tohoto vozidla a bylo konstatováno, že pro oba typy vozidel dochází k vyjetí ze zpevněné polní cesty šířky 3,0 m, a to i v místě výhybny, která rozšiřuje dané místo. Pro nákladní vozidlo Tatra s vlekem se jedná o vyjetí v řádu do 1,0 m. U kombajnu s přívěsem tato hodnota vyjetí je až do 3,0 m. Závěr z výše uvedeného je dle Ing. xxx tedy takový, že v daném místě, kde úhel křížení obou polních cest je ostrý a šířka polní cesty je pouze 3,0 m, bude docházet pro zmiňované typy vozidel k vyjetí mimo zpevněnou komunikaci, a tedy provoz v tomto směru je nevhodný.

Správní orgán následně vydal dne 8. 3. 2022 sdělení o seznámení s podklady rozhodnutí, ve kterém mimo jiné oznámil účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do 15. 3. 2022.

Možnosti vyjádřit se k věci využil vlastník komunikace a dne 11. 3. 2022 zaslal správnímu orgánu vyjádření k řízení, v němž uvedl v podstatě totéž, co ve svém vyjádření ze dne 4. 2. 2022. Pouze své původní vyjádření doplnil o výše zmíněné „Posouzení projetí dvou typů vozidel v místě křížení polní cesty CP12 a CH5 ve směru od Postoupek (žel. zastávky) do Miňůvek, dle návrhu objízdných tras“ zpracované Ing. xxx. Nakonec ještě k vyjádření přiložil mapku se zakreslením polohy uvedených mostních objektů, včetně zmíněné ostré zatáčky a dále výčet pozemků, které nebude moci Agrodružstvo Postoupyky obhospodařovat případným zrušením přejezdů P7239, P7238.

Rozhodnutí ve věci, proti kterému odvolatel podal odvolání, správní orgán vydal dne 17. 3. 2022 pod č.j. MeUKM/023662/2022, sp. zn. MeUKM/061205/2021/19.

Správní orgán seznámil s podaným odvoláním ostatní účastníky řízení a stanovil jim lhůtu k vyjádření se k tomuto odvolání.

Práva zakotveného v § 86 odst. 2 správního řádu žádný z těchto účastníků řízení nevyužil.

Následně byl předmětný správní spis předán odvolacímu orgánu. Správní orgán k podanému odvolání připojil stručné vysvětlení, kde uvedl, že si vyžádal zákonné podklady pro vydání rozhodnutí. Po doložení „Posouzení projetí vozidel vlečnou křivkou“ zjistil, že vlastníkem dráhy doložená objízdná trasa není vhodná pro příjezd do lokality za rušeným železničním přejezdem P7239. Jelikož nevhodně navržená objízdná trasa omezuje užívání zemědělských pozemků, žádosti o zrušení železničního přejezdu P7239 nevyhověl.

Posouzení věci odvolacím orgánem

Odvolací orgán se nejprve zabýval otázkou, zda se jedná o odvolání řádné, tzn. podané účastníkem řízení v zákonné lhůtě.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník podat proti rozhodnutí odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Z údajů o doručení napadeného rozhodnutí bylo odvolacím orgánem zjištěno, že odvolateli bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 18. 3. 2022. Vzhledem k tomu, že odvolatel podal odvolání proti tomuto rozhodnutí dne 1. 4. 2022, shledal odvolací orgán, že předmětné odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě. Jedná se současně o přípustné odvolání, neboť bylo podáno účastníkem řízení, vůči němuž směřuje napadené rozhodnutí.

Odvolací orgán musí předeslat, že dne 1. 1. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 403/2020 Sb., kterým se mj. měnil i zákon o pozemních komunikacích a některé související zákony.

Právní úprava rušení přejezdů je touto novelou v zákoně o pozemních komunikacích nově řešena v § 37a, kde je mimo jiné taxativně vymezen okruh účastníků řízení o zrušení přejezdu, a dále stanoveny podmínky pro povolení zrušení přejezdu.

Podle ustanovení § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích na žádost vlastníka dráhy nebo pozemní komunikace povolí příslušný silniční správní úřad zrušení přejezdu, pokud k přístupu k nemovitostem, k němuž je využívána pozemní komunikace, je možné využít jinou vhodnou trasu, která

- a) není delší o více než 5 km a*
- b) nevede přes přejezd s nižším stupněm zabezpečení.*

Podle § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích účastníkem řízení o povolení zrušení přejezdu je vlastník pozemní komunikace, vlastník dráhy a obec, na jejímž území se rušený přejezd nachází.

Podle § 37a odst. 3 zákona o pozemních komunikacích si silniční správní úřad před vydáním rozhodnutí vyžádá závazné stanovisko

- a) Policie České republiky k posouzení vhodnosti trasy podle odstavce 1, jde-li o zrušení přejezdu na silnici, místní komunikaci nebo veřejně přístupné účelové komunikaci, a*
- b) drážního správního úřadu k posouzení stupně zabezpečení přejezdu, má-li trasa podle odstavce 1 vést přes přejezd.*

Podle § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonává působnost silničního správního úřadu a speciálního stavebního úřadu ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy nebo krajský úřad a působnost speciálního stavebního úřadu ve věcech místních komunikací.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, a dospěl k níže uvedeným závěrům.

K vydání napadeného rozhodnutí byl správní orgán věcně příslušný, když z obsahu předloženého spisu bylo zjištěno, že předmětem tohoto řízení je zrušení železničního přejezdu P7239 křížícího veřejně přístupnou účelovou komunikaci, která se nachází na pozemcích parc. č. 826 a 831 v katastrálním území Miňůvky.

Tím, že žádost, na jejímž podkladě bylo vydáno napadené rozhodnutí, podala Správa železnic, státní organizace (dále též „žadatel“), jako vlastník dráhy v tomto úseku, byl splněn i požadavek stanovený v § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, podle něhož je aktivně legitimovaný k podání žádosti o povolení zrušení přejezdu pouze vlastník dráhy nebo pozemní komunikace.

Správní orgán splnil i další zákonný požadavek, a to když shora uvedenou žádost projednal se všemi účastníky řízení, jejichž okruh je vymezen v § 37a odst. 2 zákona o pozemních komunikacích.

Pokud jde o samotný průběh řízení, správní orgán respektoval také povinnost, kterou mu ukládá § 37a odst. 3 shora citovaného zákona. Jakmile byla žádost úplná, vyžádal si od Drážního úřadu, pracoviště Olomouc, a od Krajského ředitelství policie Zlínského kraje závazná stanoviska. Drážní úřad doručil své závazné stanovisko dne 10. 1. 2022, Krajské ředitelství policie Zlínského kraje doručilo závazné stanovisko správnímu orgánu dne 6. 1. 2022.

Vzhledem k tomu, že z výše zmíněných závazných stanovisek vyplývá, že jiná vhodná trasa, která vede po místní komunikaci v místní části Miňůvky, města Kroměříž, po místní komunikaci v místní části Postoupky, města Kroměříž, přes železniční přejezd P7237, a po účelových komunikacích místní části Miňůvky a místní části Postoupky, města Kroměříž má délku 2,2 km, je tedy kratší než zákonem stanovených 5 km, a současně tato trasa povede přes železniční přejezd P7237, který je v současné době označen výstražnými kříži a zabezpečen přejezdovým světelným zabezpečovacím zařízením, tedy se jedná o železniční přejezd, který je zabezpečen na vyšším stupni než přejezd určený ke zrušení P7239 zabezpečený pouze výstražnými kříži, jsou z pohledu zákona naplněny obě podmínky stanovené v § 37a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

Město Kroměříž se sice jako vlastník pozemní komunikace, a zároveň jako obec, na jejímž území se nachází rušený přejezd, vyjádřilo k výše uvedené žádosti nesouhlasně. Na rozdíl od dotčených orgánů se však jedná „pouze“ o stanovisko účastníka řízení. Nejde tak o stanovisko závazné, tudíž silniční správní úřad jej může překonat svou úvahou a zrušení přejezdu případně povolit i přes nesouhlas. To se však v tomto případě

nestalo. S nesouhlasem města Kroměříž ze dne 4. 2. 2022, který byl vysloven při ústním jednání konaném dne 15. 2. 2022, se správní orgán vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Ve svém odůvodnění správní orgán odkázal na vyjádření vlastníka dotčených pozemních komunikací doložených na jednání dne 15. 2. 2022. Ve vyjádření byla uvedena i námitka nedostatečné šíře a zatížitelnosti mostu M13 a propustku P10. U mostu M13 je osazeno dopravní značení s vyznačením zatížení mostu 21 t, zábradlí umožňuje průjezd vozidel šíře 5 m.

Podle názoru správního orgánu není stanovené zatížení mostu omezující pro provoz zemědělské techniky, stejně tak jako průjezdná šíře 5 m pro vozidla, která musí cestou k mostu projet zastavěnou částí obce. U propustku P10 není osazeno dopravní značení omezující zatížení, pravouhlé odbočení je dáno návrhem polních cest. Propustek P05 se nenachází na navržené objízdné trase, a proto jej správní orgán neposuzoval. Následně správní orgán v odůvodnění uvedl, že vlastník dotčených pozemních komunikací (město Kroměříž) doložil dne 7. 3. 2022 posouzení projetí dvou typů vozidel v místě křížení polní cesty CP12 a CH5 ve směru od Postoupek (železniční zastávky) do Miňůvek dle návrhu objízdné trasy, který byl již popsán výše. Správní orgán se následně v rámci své argumentace přiklonil k závěru uvedenému v posouzení, že projetí vozidel shodných rozměrů s používanou zemědělskou technikou Agrodružstva Postoupky je dokladem nemožného odbočení a příjezdu do lokality za rušeným železničním přejezdem P7239. Jedná se tedy o nevhodně navrženou objízdnou trasu. Následně správní orgán v odůvodnění konstatoval, že sice byly splněny zákonem stanovené podmínky pro zrušení železničního přejezdu podle § 37 odst. 1 písm. a) a b) zákona o pozemních komunikacích, podané žádosti však nelze vyhovět, protože navržená objízdná trasa není vhodnou trasou pro užití zemědělskou technikou k obhospodaření zemědělských pozemků za rušeným železničním přejezdem P7239 v km 6,012 trati Kojetín – Valašské Meziříčí.

Odvolací orgán k tomu uvádí, že účastník řízení má právo brojit proti navrhovanému zrušení železničního přejezdu pouze v tom rozsahu, v jakém ho rozhodnutí ve věci nebo jemu předcházející řízení může zkrátit na jeho hmotných či procesních právech. Nemůže se stavět do role univerzálního ochránce zákonnosti a hájit práva třetích osob. To mu nepřísluší. Nadto Agrodružstvo Postoupky ani osadní výbor Postoupky nejsou účastníky tohoto řízení.

Závažného pochybení se však správní orgán dopustil tím, že v rozporu s § 149 odst. 1 správního řádu nerespektoval souhlasná závazná stanoviska pro zrušení železničního přejezdu P7239 od dotčených orgánů i přesto, že je jimi při svém rozhodování vázán a jsou zásadním podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci samé. Podle tohoto ustanovení je totiž obsah závazného stanoviska závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Nepochybně se jedná o vadu, která má podstatný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Správní orgán porušil rovněž povinnosti stanovené mu v § 3 a § 50 odst. 4 správního řádu. Bez dalšího se při hodnocení důkazů přiklonil k důkazu předloženému vlastníkem dotčené pozemní komunikace, aniž jakkoliv odstranil (zákonem předpokládaným způsobem) rozpory mezi tímto důkazem a závazným stanoviskem Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravního inspektorátu Kroměříž, které je pro výrokovou část napadeného rozhodnutí závazné.

Vadami zatížil správní orgán také výrok a výrokovou část napadeného rozhodnutí. Nejenže výrok jím vydaného rozhodnutí není přesný, určitý, jasný a srozumitelný, když správní orgán jednoznačně neidentifikoval umístění rušeného železničního přejezdu P7239, ve výroku napadeného rozhodnutí není v rozporu s § 68 odst. 2 správního řádu uvedeno přesné ustanovení zákona, dle kterého správní orgán napadené rozhodnutí vydal, ani označení účastníci řízení podle § 27 odst. 1 tohoto zákona.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí trpí vadami, které nelze napravit přímo v odvolacím řízení na základě spisového materiálu a podkladů shromážděných v průběhu řízení na prvním stupni, rozhodl se odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc správnímu orgánu k novému projednání.

Vypořádání odvolacích námitek:

Odvolací orgán se následně zabýval námitkami, které odvolatel uvedl ve svém odvolání a dospěl k níže uvedeným závěrům.

Odvolatel v odvolání namítal, že *správní orgán měl při rozhodování o zrušení přejezdu vycházet dle svých zákonných kompetencí z podmínek vhodnosti jiné trasy pro přístup k pozemkům po zrušení stávajícího*

přejezdu a ze skutečnosti, zda železniční přejezd, přes který je navrhovaná nová trasa, je vyššího stupně zabezpečení, než přejezd rušený. K otázce vhodnosti nové trasy se vyjadřuje Policie České republiky, a to stanoviskem, kterým je správní orgán při svém rozhodování o zrušení přejezdu vázán. Otázku stupně zabezpečení přejezdu odpoví správnímu orgánu Drážní úřad rovněž stanoviskem, kterým je správní orgán vázán. Obě výše uvedená stanoviska správní orgán obdržel se závěrem, že nová trasa je vhodná a stupeň zabezpečení objízdného přejezdu je vyšší, než u stávajícího.

Zákon o pozemních komunikacích, jak již bylo uvedeno, vyžaduje, aby si správní orgán před vydáním rozhodnutí ve věci samé vyžádal závazná stanoviska od dotčených orgánů, což správní orgán také učinil a obdržel dne 6. 1. 2022 závazné stanovisko od Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, v němž dotčený orgán vyslovil souhlas s navrženým vedením objízdné trasy po zrušení přejezdu P7239. Dále dne 10. 1. 2022 obdržel správní orgán závazné stanovisko od Drážního úřadu, sekce infrastruktury, územního odboru Olomouc. Rovněž Drážní úřad vyslovil ve svém závazném stanovisku souhlas se zrušením železničního přejezdu P7239, když uvedl, že železniční přejezd P7273 v žkm 5,431 na trati Kojetín – Valašské Meziříčí je v současné době označen výstražnými kříži a zabezpečen přejezdovým světelným zabezpečovacím zařízením. Je tedy zabezpečen na vyšším stupni než přejezd P7239 určený ke zrušení, který je zabezpečen pouze výstražnými kříži.

Obě závazná stanoviska, která správní orgán obdržel, jsou pro něj při jeho rozhodování závazná a slouží jako zásadní podklady při rozhodování o tom, zda bude nebo nebude železniční přejezd zrušen. Správní orgán se však ve svých úvahách o zrušení či nezrušení železničního přejezdu P7239 odchýlil od zákonné úpravy a i přesto, že obě závazná stanoviska dotčených orgánů byla souhlasná, zohlednil ve svém rozhodování jiný podklad, a to „Posouzení projetí dvou typů vozidel v místě křížení polní cesty CP12 a CH5 ve směru od Postoupek (žel. zastávky) do Miňůvek, dle návrhu objízdných tras“ zpracované Ing. xxx, které mu bylo doručeno dne 7. 3. 2022 a následně i dne 14. 3. 2022 jako příloha k vyjádření vlastníka pozemní komunikace k řízení o zrušení přejezdu P7239.

K tomu odvolací orgán konstatuje, že závazná stanoviska dotčených orgánů jsou pro správní orgán skutečně závazná (§ 149 odst. 1 správního řádu). Správní orgán se nemůže rozhodnout, že ho bude při rozhodování ve věci samé prostě ignorovat. Takový postup správního orgánu je vadný. Zákon neumožňuje, aby správní orgán při rozhodování tyto podklady nevzal v úvahu.

Správní orgán má v souladu se zásadou materiální pravdy, která je uvedena v § 3 správního řádu, postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky v § 2 správního řádu. Kromě toho je samozřejmě správní orgán v rámci svého rozhodování vázán i zásadou zákonnosti, která je uvedena v § 2 odst. 1 správního řádu a dle níž správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Správní orgán v souvislosti s výše uvedeným musí respektovat právní předpisy a současně postupovat tak, aby zjistil skutkový stav věci bez pochybností.

Jestliže tedy v tomto konkrétním případě správní orgán dospěl k závěru, že nesouhlasí se závazným stanoviskem dotčeného orgánu, protože při posouzení jiných podkladů ve spisu zjistil, že navržená objízdná trasa je reálně nevyhovující, protože je pro některé typy nákladních nebo zemědělských vozidel neprůjezdná, neměl vydávat ve věci samé rozhodnutí, dokud se s rozpory nevypořádal a neměl skutečně zjištěn stav věci bez důvodných pochybností.

Pokud měl správní orgán za to, že závazné stanovisko Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravního inspektorátu Kroměříž, ze dne 5. 1. 2022, č.j. KRPZ-2532-2/ČJ-2022-150806, které se zabývalo navrženým vedením objízdné trasy, je nesprávné, resp. nezákonné, měl možnost se podle § 149 odst. 8 správního řádu obrátit na nadřízený orgán dotčeného orgánu a požádat o přezkum tohoto závazného stanoviska. Do doby než nadřízený orgán dotčeného orgánu rozhodne o tom, zda je uvedené závazné stanovisko nezákonné či je v souladu se zákonem, správní orgán **neměl vydávat rozhodnutí ve věci samé**.

„Věcně příslušným správním orgánem je k provedení přezkumného řízení příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko, což je odchylkou od § 156 odst. 2 správního řádu.“ (Správní řád Praktický komentář, Fiala Z. a kol., Wolters Kluwer, vydání první, Praha, 2020).

Navíc se správní orgán svým postupem dopustil porušení zásady zákonnosti, protože nerespektoval ustanovení § 2, § 3 a § 149 odst. 1 správního řádu a v souvislosti s tím i § 37a zákona o pozemních komunikacích. Závazná stanoviska si sice dle § 37a odst. 3 zákona o pozemních komunikacích vyžádal, ale již je řádně nezhodnotil při provedení hodnocení důkazů.

Podle judikatury (viz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2014, č. j. 30 A 57/2012-84) správní orgán, který řízení vede, musí závazná stanoviska posoudit. Posouzení nepodléhá odborná stránka stanovisek ve smyslu její správnosti. To by popíralo samotný smysl závazných stanovisek. Správní orgán, který řízení vede, je však oprávněn (a povinen) zabývat se úplností, určitostí a srozumitelností závazného stanoviska, jakož i tím, zda se správní orgán příslušný k vydání závazného stanoviska nedopustil zjevného skutkového nebo právního pochybení. Právě takové posouzení v napadeném rozhodnutí zcela absentuje.

Je evidentní, že jestliže zákonodárce stanovil povinnost pro správní orgán, aby si před samotným vydáním rozhodnutí vyžádal tato závazná stanoviska, je současně názorem dotčených orgánů v nich uvedených vázán.

Tento názor je koneckonců zřejmý i v odborné literatuře, která k uvedené problematice uvádí, že *silniční správní úřad nemá možnost volné úvahy a přejezd zrušit musí, jsou-li kumulativně splněny dvě stanovené podmínky – zaprvé přístup k nemovitostem, ke kterým je využívána pozemní komunikace, je zajištěn z jiné vhodné trasy, která netvoří objížďku o více než 5 km, a zadruhé, objížďka nevede přes jiný přejezd s nižším stupněm zabezpečení (například z přejezdu se závorami přes přejezd jen s výstražným světlem). K posouzení druhé z těchto podmínek vydává závazné stanovisko drážní úřad... Vhodnost nové trasy by přitom měla být posuzována zejména s ohledem na stavebně technický stav pozemní komunikace, po níž objížďka povede, a hustotu, intenzitu a kapacitu provozu, který se na ni převede v důsledku navrhovaného zrušení přejezdu (Komentář Zákon o pozemních komunikacích Košinárová, B., C.H. Beck, I. vydání, 2021).*

Je tedy zřejmé, že správní orgán má v rámci svého rozhodování o zrušení přejezdu jasně stanoveny mantinely pro své rozhodování a v případě jakýchkoliv pochybností, měl správní orgán postupovat tak, aby je odstranil ještě před vydáním rozhodnutí. Tyto námitky odvolatele shledal odvolací orgán jako důvodné.

Odvolatel dále namítal, že se *správní orgán však sám bez zákonného zmocnění pustil spolu s vlastníkem komunikace do posuzování vhodnosti objízdné trasy a výsledek tohoto šetření učinil podkladem pro své rozhodnutí, kterým zamítl návrh účastníka na zrušení přejezdu, a to přesto, že Policie České republiky, jako jediný orgán povoláný k vyjádření se ke vhodnosti objízdné trasy, neměla z hlediska zákona ke zrušení přejezdu žádné výhrady. Rozhodnutí správního orgánu z pohledu účastníka naplňuje znaky svévole, nejedná se o pouhou vlastní interpretaci zákona, když rozšiřuje okruh subjektů, které jsou nadány kompetencí vyjadřovat se k odborným otázkám důležitým pro rozhodnutí o zrušení železničního přejezdu.*

Tyto odvolatelem namítané skutečnosti jsou rovněž důvodné a v podstatě rozšiřují předchozí námitky, proto u nich lze odkázat na již výše uvedenou argumentaci odvolacího orgánu.

Pro doplnění již uvedených argumentů, je nezbytné uvést, že správní orgán ve svém rozhodnutí ani neodůvodnil, proč se od závazných stanovisek odklonil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž zcela chyběla jakákoliv úvaha správního orgánu, proč se odchýlil od názorů dotčených orgánů v závazných stanoviscích. Rovněž chybělo zdůvodnění, proč dává jednomu podkladu větší význam než podkladu jinému. Když už se správní orgán rozhodl, že se nebude řídit závaznými stanovisky lze očekávat, že svůj názor alespoň řádně a důkladně odůvodní a vysvětlí. To se bohužel v případě napadeného rozhodnutí nestalo. Správní orgán v napadeném rozhodnutí pouze popsal jednotlivé úkony provedené v řízení, popsal jeho průběh a podstatné podklady, nicméně samotné zdůvodnění, proč se odchýlil od závazných stanovisek a upřednostnil jiné podklady ve spisu, či proč jim dal větší váhu, zde chybí. Správní orgán své rozhodnutí odůvodnil pouze větou, že *„Závěr doloženého posouzení projetí vozidel shodných rozměrů s používanou zemědělskou technikou Agrodružstva Postoupky je dokladem nemožného odbočení a příjezdu do lokality za rušeným železničním přejezdem P7239, poukazuje na nevhodně navrženou objízdnou trasu“*. Vůbec nepřidal vlastní zhodnocení situace ani žádné argumenty, kterými by podložil své myšlenkové konstrukce.

V případě, že se správní orgán ve svém rozhodnutí odchýlí od závazného stanoviska dotčeného orgánu, kterým je vázán, je nepochybně na místě, aby své rozhodnutí a úvahy řádně zdůvodnil. Zde pouhé konstatování závěru vyplývajícího z jednoho z podkladů ve spisu prostě neobstojí.

„Odůvodnění má především poskytnout skutkovou i právní oporu výroku správního rozhodnutí... Správní orgán vždy musí jasně, přesvědčivě a úplně v odůvodnění rozhodnutí vyjádřit úvahy, kterými se řídil při výkladu a aplikaci právních předpisů, jakož provést i precizní **zhodnocení všech podkladů** pro rozhodnutí tak, aby jeho rozhodnutí nebylo obecné a povšechní, ale naopak konkretizované, logicky uspořádané, přesvědčivé a následně pak z tohoto pohledu i přezkoumatelné... Současně institut odůvodnění zabraňuje možné libovůli správního orgánu při rozhodování v konkrétní věci, vede ho k tomu, aby své závěry jednoznačně a konkrétně pro daný případ podrobně osvětlil a přesvědčil adresáta aktu... Ke správnému a úplnému zjištění skutkového stavu správní orgán shromažďuje důkazy, jakož i další podklady pro rozhodnutí. Ve vztahu k důkazům pak tyto hodnotí podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti. Hodnocení důkazů je myšlenková činnost správního orgánu, kterou je provedeným důkazům přisuzována hodnota závažnosti pro rozhodnutí, hodnota zákonnosti a hodnota pravdivosti. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít (NSS 1 Afs 63/2004-66). Není neobvyklé, že se jednotlivé důkazy mohou ocitnout ve vzájemném rozporu. V této situaci pak o to víc vystupuje do popředí význam odůvodnění rozhodnutí, kdy za těchto okolností je „správní orgán povinen důkazní postup řádně popsat a logicky i věcně přesvědčivě odůvodnit, jakým způsobem se s těmito rozpory vypořádal a z jakých důvodů uvěřil jedné z vzájemně protichůdných skutkových verzí“ (NSS 6 As 47/2005-84)“ (Správní řád. Praktický komentář, Fiala Z. a kol., Wolters Kluwer, vydání první, Praha, 2020).

S ohledem na uvedený výňatek z citovaného komentáře je zřejmé, že správní orgán ve svém odůvodnění napadeného rozhodnutí zhodnocení důkazů ani vlastní úvahy neřešil, a nezabýval se již vůbec tím, zda jeho rozhodnutí bude přezkoumatelné.

Navíc se tak správní orgán staví do role „rovného konkurenta“ dotčeného orgánu, kdy má za to, že jeho názor nemusí respektovat, jelikož má svůj vlastní a tomu přikládá stejnou váhu jako názoru dotčeného orgánu. S tím ale nelze souhlasit, protože „za dotčené orgány jsou považovány ty správní orgány a jiné orgány veřejné moci, **které jsou příslušné k vydání závazného stanoviska**, nebo vyjádření, které je podkladem rozhodnutí správního orgánu... Závazné stanovisko je úkonem učiněným správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a **jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu**... O dotčených orgánech pak hovoříme tehdy, je-li jim zákonem založena pravomoc vydat pro určité řízení závazné stanovisko podle § 149 odst. 1 správního řádu (Správní řád. Praktický komentář, Fiala Z. a kol., Wolters Kluwer, vydání první, Praha, 2020). Z uvedeného vyplývá, že dotčený orgán je orgán s pravomocí vydat závazné stanovisko, které je podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci samé a jeho obsah je závazný pro výrok tohoto rozhodnutí. Proto nemůže správní orgán libovolně suplovat dotčený orgán svým vlastním stanoviskem jenom proto, že se závazným stanoviskem dotčeného orgánu nesouhlasí. Naopak má podniknout zákonné kroky, které mu v případě, že spatřuje v závazném stanovisku prvky, které by zakládaly jeho nezákonnost, pomohou tento rozpor odstranit a postupovat v souladu s právními předpisy. Kdyby stačil v rámci tohoto rozhodování pouhý názor správního orgánu, nevyžadoval by pro vydání rozhodnutí zákonodárce existenci závazného stanoviska od dotčeného orgánu a ani by jej jím nepodmiňoval. Správní orgán tu fakticky není od toho, aby posuzoval, zda je názor dotčeného orgánu v závazném stanovisku v souladu se zákonem, či nikoli, pouze pokud má pochybnost, že tomu tak je, může navrhnout jeho přezkum. Nemůže si ale libovolně určit, že se nebude závazným stanoviskem řídit, protože se mu jeho obsah nelíbí. Pokud má správní orgán k dispozici závazné stanovisko je povinen se jeho obsahem řídit, je jím vázán.

Byť může odvolací orgán uznat, že podklady týkající se nevhodnosti objízdné trasy mohou potvrzovat neprůjezdnost zmíněných vozidel daným úsekem, musí rovněž konstatovat, že pro rozhodování o zrušení železničního přejezdu **je rozhodující názor dotčeného orgánu v závazném stanovisku**, nikoli podklad doložený od vlastníka komunikace. U vlastníka komunikace totiž zákon jako o tvůrce závazného stanoviska neuvažuje. Vlastník komunikace má samozřejmě právo se k věci vyjádřit, a s jeho podněty a připomínkami se musí správní orgán ve svém rozhodnutí vypořádat. Je však ale nepřípustné, aby správní orgán současně ignoroval souhlasná závazná stanoviska obou dotčených orgánů. Záruku vhodnosti a bezpečnosti objízdné trasy mají garantovat dotčené orgány, a pokud správní orgán má pochybnost o jejich stanovisku, má možnost navrhnout jejich přezkum. Správní orgán tak v tomto případě nepostupoval, a bez uvedení úvah, které ho k odchýlení od názorů v obou souhlasných závazných stanoviscích vedly, rozhodl tak, že je v podstatě ignoroval, aniž by se s nimi jakkoli ve svém odůvodnění vypořádal. Navíc v odůvodnění zmíněná nesouhlasná stanoviska Agrodružstva Postoupky stejně jako osadního výboru Postoupky, která jsou přiložena k vyjádření

vlastníka pozemní komunikace, nejsou pro rozhodnutí relevantní, protože **se nejedná o účastníky** tohoto řízení, což je zásadní změna od předchozí právní úpravy pro rušení železničních přejezdů. Jediné stanovisko, respektive vyjádření relevantní pro řízení je vyjádření vlastníka pozemní komunikace.

Na závěr odvolatel namítal, že za této situace, kdy ve správním spise jsou dva dokumenty o obsahu, s nímž zákon spojuje vydání vyhovujícího rozhodnutí ohledně návrhu na zrušení přejezdu, měl správní orgán takovému návrhu vyhovět a přejezd zrušit. Správní orgán své rozhodnutí vydal na základě vadně provedených a vyhodnocených důkazů.

I zde lze odkázat na již výše uvedené. Hodnocení důkazů a odůvodnění úvah správního orgánu bylo rozebráno v předchozím odstavci. Správní orgán měl hodnocení důkazů věnovat větší pozornost a vypořádat se s rozpory, na které při jejich hodnocení narazil, ještě před vydáním rozhodnutí ve věci samé. Proto i tyto námitky shledal odvolací orgán jako důvodné.

Odvolatel současně navrhl, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí změnil a rozhodl sám, neboť spis správního řízení obsahuje všechny dokumenty a důkazy potřebné k rozhodnutí, výrokem, kterým souhlasí se zrušením přejezdu P7239 v km 6,012 na trati Kojetín – Valašské Meziříčí.

Odvolací orgán provedenou kontrolou spisu a postupu správního orgánu v řízení dospěl k závěru, že správní orgán rozhodl, aniž by měl zjištěný skutkový stav bez důvodných pochybností. Vzhledem k tomu, že rozhodl ve věci samé i přesto, že tu existoval faktický rozpor mezi podklady a důkazy obsaženými ve spisu a skutečností, že zde existuje možnost, že navrhovaná trasa bude pro vlastníky přilehlých pozemků neprůjezdná, dopustil se porušení zásady materiální pravdy a rovněž zásady zákonnosti dle správního řádu. Dokud nebude tento rozpor odstraněn a vady řízení napraveny, nelze souhlasit s názorem odvolatele, že spis obsahuje všechny dokumenty a důkazy potřebné k rozhodnutí, a to s výrokem, kterým souhlasí se zrušením uvedeného přejezdu. Rovněž odůvodnění napadeného rozhodnutí trpí vadami, kterými by se měl správní orgán znovu zabývat a napravit je. Proto odvolací orgán přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrací věc správnímu orgánu k novému projednání.

Právní názor odvolacího orgánu

Správní orgán se v novém projednání musí nejprve vypořádat s rozpory, díky nimž spatřuje v závazném stanovisku Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravního inspektorátu Kroměříž, ze dne 5. 1. 2022 č.j. KRPZ-2532-2/ČJ-2022-150806 nezákonnost. Požádá nadřízený orgán tohoto dotčeného orgánu proto o přezkum shora uvedeného závazného stanoviska a poté, co obdrží jeho rozhodnutí, vydá rozhodnutí ve věci samé podle výsledku v něm obsaženém. Názorem nadřízeného dotčeného orgánu je správní orgán **vázán**. Tím bude naplněna i zásada materiální pravdy ve správním řízení. V rozhodnutí uvede správní orgán své úvahy a řádně jej odůvodní. Neobstojí zde pouhý opis závěru z podkladu ze spisu. Je nutné, aby správní orgán své úvahy uvedl v odůvodnění a rovněž provedl hodnocení důkazů v řízení.

U výroku rozhodnutí je třeba zdůraznit, že má být jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť v sobě nese autoritativní úpravu práv a povinností. Nemělo by se jednat o pouhý popis názvu rozhodnutí, ale mělo by být zřejmé, co se ve výroku adresátům ukládá, nebo jaké důsledky působí. Rovněž je nutné, aby správní orgán konkretizoval i ustanovení zákona, z něhož vychází, včetně příslušného odstavce. Dále je také třeba dostatečně specifikovat, kde přesně se uvedený přejezd nachází a v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu ve výrokové části rozhodnutí označit účastníky dle § 27 odst. 1 správního řádu.

Závěr odvolacího orgánu

Vzhledem k tomu, že odvolací orgán dospěl k závěru, že postup správního orgánu v řízení před vydáním rozhodnutí trpěl vadami, o nichž lze mít důvodně za to, že mají vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, rozhodl se, že napadené rozhodnutí zruší a vrátí jej správnímu orgánu k novému projednání, v rámci kterého správní orgán tyto vady odstraní a vydá nové rozhodnutí. Napadené rozhodnutí v současnosti není v souladu s právními předpisy, existuje zde rozpor veřejného zájmu a zákonem stanoveného postupu správního orgánu, a to v důsledku toho, že ze strany správního orgánu nebyl spolehlivě zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a tudíž nebyla dodržena zásada materiální pravdy a v souvislosti s tím i zásada zákonnosti dle správního řádu.

Poučení:

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

otisk úředního razítka

Mgr. Petra Šohajková
referent odboru dopravy a silničního hospodářství

(dokument opatřen elektronickým podpisem)

Rozdělovník:

Odvolatel:

Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, Oblastní ředitelství Ostrava, Muglinovská 1038/5, 702 00 Ostrava, IDDS: uccchjm

Účastníci řízení:

Město Kroměříž, Velké nám. 115, 767 01 Kroměříž, zastoupeno Městským úřadem Kroměříž, odborem služeb, Velké nám. 115, 767 01 Kroměříž, IDDS: bg2bfur

Město Kroměříž, IČO: 00287351, Velké nám. 115, 767 01 Kroměříž, zastoupeno Městským úřadem Kroměříž, odborem právním, Velké nám. 115, 767 01 Kroměříž, IDDS: bg2bfur

Po nabytí právní moci:

KUZK ODSH

Městský úřad Kroměříž, odbor občansko-správních agend, oddělení dopravy a silničního hospodářství